

Nr 541.

Av herrar **Senander** och **Kempe**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 274, med förslag till vissa ändringar i civila avlöningsreglementet, m. m.

Till propositionens punkt 1 om särskilda förmåner åt befattningshavare, som efter omplacering från en stationerings- eller förläggningssort till en annan icke kunnat anskaffa familjebostad å den nya stationerings- eller förläggningssorten, uttalar föredragande statsrådet Wigforss bl. a. följande:

»Jämväl för egen del finner jag skäl föreligga, att i vissa av nu ifrågasvarande fall särskilda förmåner medgivs vederbörande utöver dem, som utgå enligt flyttningsersättningskungörelsen. Dessa förmåner torde i enlighet med vad i ärendet föreslagits böra omfatta rätt att åtnjuta lön enligt den för den tidigare stationeringsorten gällande ortgruppen samt tjänstgörings-traktamente. Vad angår traktamentets storlek torde det vara till fyllest, att detta som regel utgår med det reducerade belopp, som enligt vederbörig traktamentstabell från och med 16:e dygnet gäller för befattningshavare utan eget hushåll. Jag förutsätter härvid, att gottgörelse för dubbelhyra enligt flyttningsersättningskungörelsen icke utgår för tid, varunder tjänstgöringstraktamente uppbäres. De nu ifrågasvarande särskilda förmånerna torde på skäl som försvarets civilförvaltning anfört i regel icke böra få åtnjutas under längre tid än sex månader.»

I anledning av vad sålunda anförts föreslås, att Kungl. Maj:t erhåller riksdagens bemyndigande att besluta om särskilda förmåner åt befattningshavare, som efter omplacering från en stationerings- eller förläggningssort till en annan icke kunnat anskaffa familjebostad å den nya stationerings- eller förläggningssorten. Sådana förmåner förutsättas skola kunna utgå retroaktivt för tiden sedan den 1 juli 1945.

Det mest anmärkningsvärda i det framlagda förslaget är att ersättningen skall utgå med det reducerade belopp som enligt bestämmelserna om tjänstgöringstraktamenten från och med 16:e dygnet gäller för befattningshavare utan eget hushåll.

Det är enligt vår mening uppenbart, att vad som här föreslås icke förmår täcka de merkostnader som uppstå för befattningshavare som efter flyttnings till annan ort icke kunnat anskaffa familjebostad. Vederbörande befattningshavare befinner sig enligt vår uppfattning i exakt samma belägenhet som de befattningshavare som tillfälligtvis beordras att tjänstgöra å andra orter. Det kan ifrågasättas om ens de belopp som gälla för dessa senare befattningshavare äro tillräckliga för att täcka deras merutgifter vid dylika kommenderingar. Ännu mindre måste detta givetvis

bli fallet för nu ifrågavarande befattningshavare, vilkas ersättningar enligt vad som föreslås skola utgå med starkt reducerade belopp i jämförelse med de belopp som tillkomma de befattningshavare som falla under bestämmelserna om tjänstgöringstraktamente.

Vi vilja i detta sammanhang särskilt påtala, att Kungl. Maj:t anser sig böra tilldela familjeförsörjare en ersättning av samma storlek som den som enligt gällande föreskrifter utgår för befattningshavare utan eget hushåll. Oss synes detta vara ett undanskjutande av de principer statsmakterna gjort sig till tolk för i andra avseenden.

Av de hörda remissinstanserna har statskontoret företrätt den uppfattningen, att befattningshavare, som förflyttats utan egen önskan, såvitt möjligt borde få sina merkostnader på grund av förflyttningen täckta. Statskontoret hävdar därför, att om sådan befattningshavare till följd av rådande bostadsbrist å den nya tjänstgöringsorten icke kan erhålla familjebostad, som av honom skäligen borde accepteras, bör han efter därom till Kungl. Maj:t gjord framställning få betraktas såsom fortfarande stationerad på den förutvarande tjänstgöringsorten och åtnjuta tjänstgöringstraktamente enligt i detta avseende gällande bestämmelser, vilka förmåner borde få uppbäras så länge sådant hinder för flyttning föreligger. Detta innebär sålunda, att berörda befattningshavare skulle erhålla ersättning enligt gällande bestämmelser om tjänstgöringstraktamente, vilket innebär en betydligt förmånligare och rättvisare ersättning än vad som föreslås i föreliggande proposition.

Då vi äro av den meningen att vad som föreslagits i propositionen icke utgör skäligen ersättning för de förluster som åsamkas befattningshavare i här förevarande fall, få vi hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 274 måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats av statskontoret besluta om särskilda förmåner åt befattningshavare, som efter flyttning från en stationerings- eller förläggningssort till en annan icke kunnat anskaffa familjebostad å den nya stationerings- eller förläggningssorten, varvid hinder icke bör möta för Kungl. Maj:t att medgiva dylika förmåner retroaktivt för tiden sedan den 1 juli 1945.

Stockholm den 27 maj 1946.

K. E. Senander.

Gösta Kempe.